

Der er konsekvenser af handling og af passivitet: Møde i Den Internationale Fredskoalition, fredag den 16. maj, nr. 102

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 102. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg vil være ordstyrer i dag sammen med Dennis Speed og Dennis Small.

Jeg vil gerne takke vores veteran-deltagere for 102 ugers organisering. Grunden til, at vi oprettede dette forum, er for at forene fredsbevægelsen rundt om i verden. Helt ærligt har det været meget dysfunktionelt, der er en masse interne stridigheder og en masse skænderier. Vi ønsker at samle folk i ét rum, være modne voksne, og vi vil koordinere vores aktiviteter, så vi kan opnå ægte fred.

Vi har naturligvis meget at se til i den kommende uge og de kommende uger. Vi har Schiller-instituttets konference i næste uge. Næste uges IPC-møde flyttes til lørdag, til konferencen, fordi mange IPC-medlemmer skal tale under konferencens første panel. Jeg vil også gerne sikre mig, at folk er klar over den massive organisering, der foregår i forbindelse med det palæstinensiske FN-topmøde den 2.-4. juni. Vi skal sørge for at lægge maksimalt pres på for at få Oase-planen igennem. Vi har haft mange mennesker, der vil organisere sig op til dette topmøde. Fortsæt venligst med at organisere og distribuere dette materiale.

Vi starter i dag med Helga Zepp-LaRouche, der er grundlægger

af Schiller-instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig byde jer alle velkommen. Jeg tror, at hele verdens øjne er rettet mod Istanbul, hvor det i dag er anden dag af begivenhederne. Mødet mellem den ukrainske og russiske delegation fandt endelig sted; det blev ledet af den tyrkiske udenrigsminister. Mødet sluttede efter to timer; resultatet er endnu ikke kendt, i hvert fald ikke for mig. Måske vil vi finde ud af mere i løbet af denne diskussion.

Under alle omstændigheder var der en enorm international dramatik omkring mødet, hvor alle i Vesten sagde, at det var en fælde for Putin, og nu dukker Putin ikke op. Men når man ser bort fra al dramatikken, synes jeg, det er yderst vigtigt, at mødet fandt sted. Det var de første direkte drøftelser mellem ukrainere og russere siden marts 2022, hvor de også i Istanbul nåede frem til en aftale, der ville have afsluttet krigen efter kun en måned. Den aftale blev saboteret af Boris Johnson, der fløj til Kiev for at fortælle Zelenskyj, at han skulle fortsætte kampen, og at hele NATO ville bakke ham op. Når man tænker på det enorme antal mennesker, der har mistet livet, og den enorme ødelæggelse, der er sket i Ukraine, er det utroligt. Derfor er det meget vigtigt, at disse direkte forhandlinger fandt sted.

Den russiske delegation bestod af nøjagtig det samme team, der forhandlede i marts 2022, og de var derfor naturligvis meget godt bekendt med området. De kendte alle vanskelighederne og var derfor meget erfarne. Zelenskyj fordømte delegationen og sagde, at den var på et lavt niveau, og Putin dukkede ikke op. Men ifølge nogle rapporter fra russiske kilder var den ukrainske delegation ikke et erfarent team. Teamet var meget stort og bestod af 80 % sikkerhedseksperter af forskellig art og kun 20 % politikere eller diplomater. Man kunne altså ud fra sammensætningen af teamet læse begge parter tankegang. Men det er naturligvis for tidligt at dømme. Under alle omstændigheder kan man forvente, at det reelle resultat først

vil komme efter et direkte møde mellem præsident Trump og præsident Putin. I brevet står der blot, at han ønsker, at dette møde finder sted så hurtigt som muligt, og det kan være inden for få dage.

Så jeg tror, at dette er et vigtigt tegn på, at der er håb om en løsning. Jeg tror, at den overordnede dynamik faktisk går i retning af en løsning af konflikterne. Det gælder desværre ikke for alt. Det gælder helt sikkert situationen omkring Gaza, hvor folkemordet i øjeblikket er i fuld gang. Tom Fletcher, der er undersekretær for humanitære anliggender i FN, har netop udtalt, at Den Internationale Domstol er i gang med at undersøge, om der er tale om folkemord. Han sagde, at hvis de ikke skynder sig, vil det være for sent, fordi alle vil være døde. Faktisk betyder den mere end 60 dage lange fuldstændige afbrydelse af hjælpen til Gaza, at for to dage siden var 22 % af alle mennesker i Gaza i fase fem af sult, og fase fire – som er lige under umiddelbar sult, men stadig hungersnød – gjaldt for de resterende 80 %. Så der er grundlæggende en utrolig høj dødelighed som følge af sult, tørst og sygdom. Det, der sker lige nu, er nøjagtig det, som forsvarsministeren sagde den 9. oktober for 19 måneder siden, nemlig at der vil være en total belejring af Gaza, fordi det, Israel står over for, er »menneskelige dyr«, og det er åbenbart nok til at dehumanisere hele kampagnen.

Situationen er altså ubeskrivelig. Jeg tror, at Tom Fletchers ord om, at vores nuværende verden vil blive dømt af fremtidige generationer, og at ingen kan sige, at vi gjorde alt, hvad vi kunne, fordi det ville være nok med et enkelt telefonopkald fra USA for at stoppe det, er rigtige. Så byrden for at handle ligger på os, på verdenssamfundet, men især på de magter, der med en lille indsats kunne ændre situationen.

Situationen der er fortsat meget alvorlig. Nu har IDF udvidet sine aktioner i Gaza til Vestbredden. Der var en hændelse, hvor der blev begået et bombeangreb mod en bil med en gravid kvinde, som blev dræbt. Det var udgangspunktet for, at det

israelske militær meddelte, at de ville jævne alle flygtningelejre og landsbyer, hvor mistænkte »terrorister« gemte sig, med jorden. Så nu har vi en udvidelse af folkedrabet i Gaza til Vestbredden. Det er naturligvis det brændende spørgsmål, som vi alle må ændre.

Ellers vil jeg sige, at præsident Trumps indsats kan virke vanskelig at forstå på grund af hans åbenlyse tendens til at sige det ene den ene dag og gøre det modsatte den næste. Men hvis der er noget håb, kan man konkludere det ud fra det faktum, at Genève-forhandlingerne mellem USA og Kina om tolden efter kun en meget kort forhandlingsperiode resulterede i et positivt resultat. Næsten alle toldsatser blev trukket tilbage til omkring 10 %, hvilket er et mindre beløb. Den kinesiske vurdering var, at det var »en overraskende succes, en forbløffende vending, der overgik de mest optimistiske prognoser. Et sjældent øjeblik af afspænding i et hav af spændinger og friktion.« De amerikanske toldsatser på kinesiske produkter, som i nogle kategorier var på op til 245 %, blev alle trukket tilbage.

Den kinesiske kommentar var naturligvis, at det efter forhandlingerne viste sig, at vanskelighederne ikke var så store som oprindeligt forventet. Man kan håbe, at det også er tilfældet for løsningen af det ukrainske spørgsmål, hvor ukrainerne, trods situationen på slagmarken, hvor de her og der iværksætter nye angreb, generelt allerede er klart besejret.

Alle bestræbelser fra den såkaldte koalition af villige på at styrke deres kampkapacitet vil ikke føre til en ændring af krigssituationen, som i grunden er tabt. Så nu er det eneste spørgsmål, om man kan få en ende på dødskampen, og om man kan forhindre, at dette stadig fører til en optrapning. Koalitionen af villige har tydeligvis endnu ikke kapitulert og indstillet deres bestræbelser på at sabotere denne indsats.

Den nye tyske kansler Friedrich Merz havde oprindeligt sagt i

et tv-interview, at Zelenskyj kan have fuld tillid til Merz med hensyn til Taurus. Derefter protesterede socialdemokraterne og sagde, at de ikke har ændret deres holdning og ikke vil gå med til levering af Taurus, fordi de ikke ønsker, at Tyskland bliver en krigspart. Derefter tonede Merz det lidt ned og sagde, at det ikke er et aktuelt spørgsmål nu. Men under alle omstændigheder vil vi ikke diskutere det offentligt, hvis det kommer op i fremtiden, fordi man ikke bør diskutere sådanne ting offentligt. Så vi må være på vagt, fordi det ville sætte Tyskland i en position, hvor det straks ville blive en part i krigen. Som flere russiske eksperter har sagt, ville russernes sikre reaktion være at ramme et tilsvarende mål i Tyskland. Måske broer, hvis Kerch-broen [til Krim] bliver ramt af Taurus-missilerne, eller måske fabrikken, hvor Taurus-missilerne produceres, og så ville man have en regulær krig midt i Europa mellem Tyskland og Rusland. Denne fare er endnu ikke afværget, før der er fundet en løsning på krisen i Ukraine, som – som russerne har sagt mange gange – tager fat på de grundlæggende årsager. Det er udvidelsen af NATO og offensive våben på Ukraines territorium, som truer Ruslands nationale sikkerhed.

Jeg tror, at dette er nogle af de udviklinger, der er i gang. Jeg vil blot nævne to ting, som man er nødt til at huske på. Vi er endnu ikke i sikkerhed. Der er noget meget forbløffende og chokerende, og jeg håber, at nogle af eksperterne fra VIPS kan kommentere det i løbet af denne diskussion. Der er en helt chokerende video med Tulsi Gabbard, direktøren for National Intelligence, der bliver spurgt af en reporter, om hun vil stå ved sine beskyldninger mod Comey, den tidligere FBI-direktør, om at han propaganderede for mordet på præsident Trump. Hun svarede, at hun ville, fordi Comey tilsyneladende havde promoveret eller distribueret et ildevarslenende tegn, der bruges som symbol for mord – 8647. Tallet 86 er et tegn for mord [og Trump er den 47. præsident].

I går var der også en lignende ildevarslenende artikel i den

britiske presse, hvor der stod, at det kun er et spørgsmål om tid, før Putin falder, og at han under alle omstændigheder kan blive myrdet. Jeg nævner bare disse to ting, fordi vi endnu ikke er i sikker havn, selvom vi kan afværge de umiddelbare kriser i Ukraine og toldkrigen. Men vi skal naturligvis være absolut mobiliserede, som vi sagde før, og som Anastasia netop nævnte, om Oase-planen, der skal sættes på dagsordenen for konferencen den 2.-4. juni i FN. Og vi skal have den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der løfter hele de internationale relationer op i et helt andet paradigme, hvor vi erstatter konfrontation med samarbejde i traditionen fra Westfalske Fred. Så det var det, jeg ville sige i begyndelsen.

Bemærkninger under diskussionen:

Som svar til Maoz Inon: Jeg støtter naturligvis helhjertet det, De gør. Jeg tror, jeg kan forpligte de fleste kræfter i Den Internationale Fredskoalition til at gøre det samme. Jeg har en lidt anden ting, som jeg måske bør bringe på banen, inden De går. Jeg har skrevet et åbent brev til Hans Hellighed, pave Leo XIV. I betragtning af at Ray nævnte Putins generøsitet ved at nævne de allierede styrkers bidrag til sejren over nazisterne, kan De måske tilgive mig, at jeg ikke kritiserer pave Frans for det, han ikke gjorde, men at jeg bygger videre på det, han gjorde. Lad mig hurtigt læse det op; det er meget kort. Og jeg vil faktisk gerne have, at folk lytter til det og læser det, for hvis vi ud fra denne diskussion kan samle så mange underskrifter som muligt for at begynde at forene alle religioner og mennesker med god vilje omkring denne fredside, for at skabe en reel international fredsbevægelse, desto bedre.

Åbent brev til Hans Hellighed, pave Leo XIV

»Vi, de undertegnede, byder Deres Hellighed hjerteligt velkommen i Deres pontifikat i vores nuværende ekstremt turbulente tider og værdsætter, at Deres første ord var »Fred være med jer alle«.

«Ikke alene raser der regionale konflikter i mange dele af verden, flere af dem har potentiale til at eskalere til en atomkrig, der kunne betyde civilisationens undergang og dermed udgøre den ultimative synd mod Guds skaberværk.

“De tilbød at fremme fredsforhandlinger mellem lande i krig og dermed fortsætte mandatet fra pave Frans, der gjorde fred til et presserende krav i sit sidste Urbi et Orbi-budskab og som så mange gange har fordømt våbenhandel og dem, der tjener på krig.

“Vi ønsker at meddele Deres Hellighed, at vi er fast besluttet på at gøre alt, hvad der står i vores magt, for at nå ud til alle kristne såvel som troende af andre religioner og verdenssyn, for at forene os i bestræbelserne på at etablere en ægte fredsorden i verden, der fjerner de grundlæggende årsager til krig ved at tage hensyn til alle parter legitime sikkerhedsinteresser.

Vi støtter også fuldt ud Deres afvisning af de ›manikæiske forestillinger‹, der deler mennesker i ›gode og onde‹, fordi de nægter mennesker muligheden for at overvinde det onde gennem udvikling. Vi støtter denne idé om, at ›det nye navn for fred er udvikling‹.”

Hvis mange af jer, der deltager i denne diskussion, kunne underskrive dette, kunne vi måske virkelig starte en international mobilisering for at forsøge at få mange kræfter involveret i denne fredsindsats.

(Lidt senere i diskussionen:) Jeg synes også, man bør se det større billede, nemlig at der før krigen brød ud var potentiale for, at Ukraine kunne spille en rolle som bro mellem Asien og Europa gennem udvidelsen af Bælte- og Vej-Initiativets korridorer. EU-associeringsaftalen, som var udløseren for Maidan-kuppet, var designet til at afbryde dette og forhindre, at det skete. Så nu, efter tre års krig, er BRIKS-landene vokset enormt, og udviklingskorridorerne inden for BRIKS er vokset. I mellemtiden har Brasilien og Kina også fremsat et fredsforslag for Ukraine.

Det er ganske tænkeligt, at hvis vi bevæger os i den retning, som IPC og Schiller-instituttet har slået til lyd for siden begyndelsen af denne indsats, nemlig at få en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle landes interesser på kloden, så kunne man i den sammenhæng tænke sig en økonomisk integration af Eurasien. Præsident Putin har gentagne gange i den seneste tid sagt, at han som et resultat af den særlige militæroperation, som han kalder den, ser potentiale for et nyt eurasiatisk sikkerhedssystem. Den 14. juni 2024 sagde han endda, at der er potentiale for et nyt globalt sikkerhedssystem. I den sammenhæng er det ganske tænkeligt, at opfattelsen af at opbygge korridorer til genopbygning af Ukraine efter krigen i forbindelse med udviklingsprojekterne for den eurasiske landbro kan forene Europa og Asien som det økonomiske grundlag for dette nye eurasiske sikkerhedssystem. Jeg tror, at hele dynamikken vil skifte til det, jeg sagde var tilfældet for Gaza, nemlig at det nye navn for fred er udvikling. Jeg tror, at den samme idé om, at det nye navn for fred er udvikling, også gælder for løsningen af problemer som f.eks. hvad der vil ske med Odessa...

Svar til Scott Ritters kommentar til hendes kommentar: Bare en kort kommentar. Da hele formålet med Den Internationale Fredskoalition er at få verden til at indføre et nyt paradigme, den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Westfalen-freden, som afsluttede 150 års krig i Europa ved at skabe et system, der tog hensyn til de andres interesser, dvs. alle andre landes interesser. Jeg udelukker ikke muligheden – og det vil naturligvis kræve en større diskussion – at USA kunne skifte til at samarbejde med BRIKS, når de først indser, at de får langt større fordele ved at samarbejde med den globale majoritet i verden end ved at forblive i den geopolitiske tankegang.

Det lyder måske usandsynligt lige nu, men tendensen i verden går så kraftigt i den retning, at jeg håber, at det også vil

være muligt at inddrage USA i en helt ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Svar på spørgsmål om Afrika, Trump i Saudi-Arabien osv.: Jeg tror, at afrikanerne først og fremmest har brug for energi – 600 millioner afrikanere har ikke adgang til elektricitet. Så USA's politik kunne være at opbygge energikilder, der er lette at realisere på kort sigt, såsom at udnytte gasfelter med turbiner og så videre, og oprette et elnet for hele Afrika. Man bør også straks påbegynde opførelsen af sikre atomkraftværker af fjerde generation, enten med thorium, pebble-bed eller hvad som helst, sikre reaktorer. Det tager lidt længere tid, men man er nødt til at gå i gang med det samme. Afrika har også et presserende behov for et internationalt infrastrukturnet – havne, jernbaner, højhastighedstog, motorveje, industriparker. Der er to banebrydende projekter, som kunne sættes i gang med det samme. Det ene er Inga-dæmningen i Congo, som ville forsyne hele regionen med elektricitet. Dernæst er der Transaqua-programmet, som vil tage 3 % til 5 % af vandet fra Congo-floden i en højde af ca. 500 meter og gennem et system af kanaler og floder man kunne transportere det til Tchad-søen, som er ved at udtørre – der er kun 10 % tilbage. På den måde kunne man få vandkraft langs kanalerne og floderne til at forsyne omkring 12 lande med elektricitet. Man kunne bruge det vand til at irrigere store dele af Sahel-zonen. Man kunne starte landbrug, skovbrug og orkideavl der. På den måde ville man få en fuldstændig game changer, fordi disse to projekter i hjertet af Afrika ville sætte gang i en reel industrialisering af kontinentet. Så det ville være mit forslag til at begynde med...

Svar på kommentar og spørgsmål vedrørende Afrika: Jeg tror, det er præcis tendensen i øjeblikket, fordi alle de [afrikanske] lande, du nævnte, for nylig har smidt de relevante ambassader ud, afbrudt de diplomatiske forbindelser eller ophørt med at bruge franc som valuta. Jeg tror, at de

flESTE mennesker i Vesten fuldstændig undervurderer Bandung-ånden, som er vendt tilbage med fuld styrke til det Globale Syd. I år er det 70-årsdagen for Bandung-konferencen, og det inspirerer mange lande i Afrika, Latinamerika og Asien – især Asien og Afrika – til grundlæggende at gøre en ende på kolonialismen for altid. For i Bandung advarede Jawaharlal Nehru, Zhou Enlai og Sukarno alle om, at selv om nogle af disse lande allerede havde overvundet kolonialismen ved at opnå en vis grad af uafhængighed, eksisterede den moderne form for neokolonialisme stadig. Det, der nu er sket, hovedsageligt gennem Kinas fremkomst og Bælte- og Vej-Initiativet og de mange samarbejdsaftaler i Afrika, Latinamerika og Asien, er, at disse lande har set muligheden for at overvinde denne neokoloniale tilstand ved at sige, at de ønsker at forarbejde de råvarer, de har i deres egne lande, udvikle den industrielle kæde i deres egne lande og på den måde skabe værdiforøgende produkter gennem en sådan industrialisering for at blive mellemindkomstlande på relativt kort sigt. Det er det, der motiverer disse lande, og de er ikke længere villige til at lytte til prædikener fra landene i det Globale Nord, fordi de tager deres skæbne i egne hænder. De gør dette gennem et voksende system af samarbejde baseret på win-win-samarbejde.

Jeg synes, at Vesten fuldstændig og aldeles arrogant ignorerer dette, men jeg tror, at det er tidens tendens. Størstedelen af menneskeheden bevæger sig kraftigt i den retning.

Svar på kommentar om Ray, der tager til Tyskland: Jeg er faktisk enig i det, der lige blev sagt. Jeg tror, vi kunne samle alle vores kræfter, og Ray McGovern kunne virkelig gøre en forskel. Jeg synes, vi skal hjælpe ham med at løse de problemer, han vil stå over for. Han har brug for en vis hjælp i sin situation. Jeg vil også gerne invitere Scott. Ville du også være villig til at komme? Jeg tror, at I to ville udgøre en magtfuldt duo, som ingen kunne modstå. Scott siger, at han meget gerne vil komme, hvis han kan få sit pas tilbage.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg vil gerne opfordre alle, der lytter, til straks at blive aktive sammen med os. Det er yderst presserende. Situationen i Ukraine kan blive løst på den måde, Scott beskrev. Det, der er sikkert, er, at tiden er ved at løbe ud for befolkningen i Gaza. Sulten fortsætter. Du kan selv regne ud, hvor længe du kan overleve – vi taler ikke om at faste, vi taler om at sulte ihjel. Så måske højst fire uger, jeg ved det ikke.

Vær venlig at blive aktive sammen med os. Jeg siger dette især til folk i Tyskland, hvor der, som Ray korrekt nævnte, er en utrolig undertrykkende atmosfære. Mange mennesker trækker sig tilbage som i Biedermeier-tiden; de trækker gardinerne for og siger: »Lad os gøre vores hjem behageligt og ikke se på, hvad der foregår udenfor.« Jeg finder dette dobbelt og tredobbelt tragisk, for hvorfor eksisterer Israel overhovedet? På grund af Holocaust, og man kan ikke diskutere dette emne i Tyskland uden at fremkalde en øjeblikkelig reaktion – selv det kan jeg ikke diskutere. Men det er en tragedie, at Tyskland, som burde have lært, hvad en holocaust er, nu ikke gør noget for at stoppe en, der finder sted lige foran vores øjne i vores stuer gennem fjernsynet hver dag. Desuden overvejer Tyskland igen at sende kampvogne mod Rusland. Merz vil besøge denne bataljon i Litauen for at styrke den. Det er lige ved den russiske grænse. Graden af historisk glemsomhed – jeg ved ikke, om det er et ord, men på tysk findes der et ord, der hedder (Geschiestvergangenheit); glemsomhed over for historien. Det er noget, vi må ryste af os. Vi har haft to verdenskrige på vores jord. Det er sandt, at for russerne er verdenskrige – især Anden Verdenskrig – en del af deres daglige virkelighed. Amerikanerne har ikke haft krig på deres territorium i meget lang tid. Men vi i Europa har haft to forfærdelige verdenskrige. Hvorfor er det, at vi nu har en række politikere, der tramper på mindet om alle dem, der døde i disse krige, og forsøger at udrydde mindet om det? Lad os genoplive det.

Derfor vil jeg gerne opfordre Dem alle til at deltage i vores

konference i næste weekend i USA. Vi vil også afholde en konference i Europa inden længe, sandsynligvis i begyndelsen af juli. Tilmeld Dem den; deltag i den. Alle Dem, der er enige i den tekst, jeg læste op i begyndelsen med Ray's tilføjelser, vil forhåbentlig skrive det umiddelbart efter dette program er slut, med den specifikke tilføjelse, at folkedrabet skal tages op af pave Leo XIV. Send jeres underskrift med det samme til Anastasia, for vi vil gerne bruge denne kampagne til at nå ud til religiøse ledere og civile ledere over hele verden, så de vil slutte sig til denne indsats. Jeg tror, vi må styrke fredsbevægelsen, så den bliver den mest magtfulde kraft på kloden. Det var alt, jeg ville sige.